

TRUYỆN CỔ TÍCH VIỆT NAM ĐẶC SẮC

NHÀ XUẤT BẢN
VĂN HỌC

vh

CHÚ CUỘI

Mạc Thủy (Biên soạn)

Ngày xưa ngày
xưa có một cậu
bé tên là Cuội, mồ côi
cha mẹ, ở với chú thím
từ nhỏ. Cuội thông
minh nhưng nghịch
ngợm, chỉ thích đánh
lừa người khác.

Một hôm, Cuội chạy ra đồng nói với chú là thím ở nhà bị ngã chảy máu, rồi lên đường tắt về kêu với thím là chú bị trâu húc ngoài đồng. Vợ chồng chú thím nghe tin hoảng hốt chạy đi xem sự tình, vội đến nỗi đâm sầm vào nhau sút đầu mẻ trán. Cuội được một phen ôm bụng cười.

Lón lên, lấy vợ rồi Cuội vẫn quen thói nghịch phá. Một lần vào rừng, Cuội gặp mấy con hổ con nằm trong hang. Ngửa tay, Cuội bẻ gãy chân chúng.

Bỗng có tiếng
gầm vang gần đó.
Đoán là hổ mẹ
về, Cuội vội vàng
trốn lên cây.

Hồ mẹ vào hang,
thấy đàn con bị đau,
nó cắn các con đến
chỗ một cái cây, bứt
lá non nhai nát rịt vào
vết thương. Kì lạ thay,
đàn hồ con lập tức đi
lại bình thường.

Đội đàn hồ đi
xa, Cuội đào
cây mang về
nhà, chăm bón
rất cẩn thận.

Cuội dùng lá cây
lạ cứu giúp được
rất nhiều người.
Dân quanh vùng
đổ xô đến nhờ
Cuội chữa bệnh.

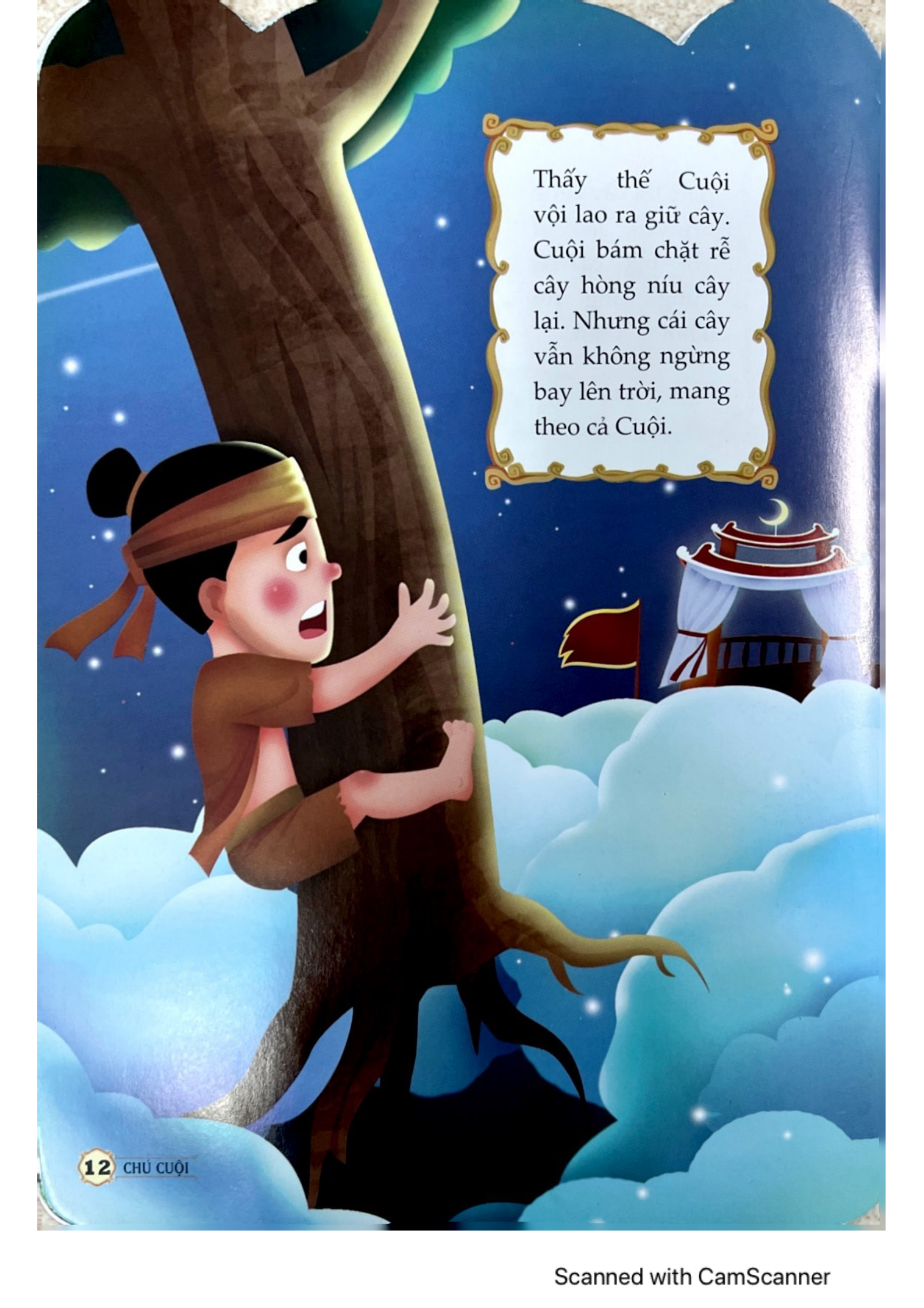
Tiếng lành đồn xa,
mọi người tìm đến
Cuội xin giúp chữa
bệnh càng nhiều, Cuội
càng yêu quý, chăm
sóc cây hơn. Cuội dặn
vợ không được tưới
cây bằng nước bẩn.

Vợ Cuội luôn nhớ làm đúng như lời
chồng dặn. Không may, chỉ một lần
vội quá quên mất, vợ Cuội dùng
nước bẩn tưới cho cây quý.

Tức thì cây rung
chuyên, lắc lư
rồi bật cả rễ,
rùng rùng rồi
khỏi mặt đất.

A colorful illustration of a young boy with a determined expression, climbing a large, dark tree trunk. He is wearing a brown tunic and a headband with a yellow band. The background is a deep blue night sky with stars and a crescent moon. In the distance, a traditional Chinese-style pavilion with a red roof and white curtains is visible, perched on a cloud. The boy is holding onto the tree with both hands and one foot, looking up with a slight smile.

Thấy thế Cuội
vội lao ra giữ cây.
Cuội bám chặt rễ
cây hòng níu cây
lại. Nhưng cái cây
vẫn không ngừng
bay lên trời, mang
theo cả Cuội.

Cây bay mãi, bay mãi, cuối cùng lên tới tận cung trăng mới dừng lại. Từ đó, Cuội ở lại cung trăng. Đến tận bây giờ người ta vẫn thấy bóng chú Cuội ngồi dưới gốc cây đa, nhất là vào những kì trăng tròn.

